

tægter eller medvirke til, at regeringens udgifter stiger. Så det, jeg kan forstå, at problemet har været, er, at de partier, der står bag forliget og er forpligtet til at finansiere det, åbenbart har givet udtryk for, at de ikke var sikre på, om de stod bag forliget.

Men det skal jeg ikke blande mig i. Den del af debatten har jeg ikke kendt til. Den har jeg så hørt om, efter at jeg kom hjem fra Schweiz. Men blot som udgangspunkt er Dansk Folkeparti selvfølgelig ikke bundet af et forlig, de ikke tager del i. Sådan vil det være. Og til gengæld er jeg glad for, at Dansk Folkeparti til den anden del af aftalen om, at man ikke underminerer statens indtægter og ikke øger udgifterne, har sagt: O.k., det skal der ikke herske tvivl om. Så hvis andre partier er i tvivl om, hvorvidt de står bag et forlig, gælder det ikke Dansk Folkeparti.

Men jeg synes generelt, at der er grund til at takke partierne for det arbejde, der er lavet, som jo udmøntes i ændringsforslagene, som så er det bærende her i dag. Tak til dem, der støtter regeringens forslag. Regeringspartierne har jo sagt, at de støtter regeringens forslag, og det er jeg måske ikke overrasket over, men det er jeg bare glad for. Jeg er også glad for det arbejde, der har været lavet sammen med Dansk Folkeparti, og den støtte til det, der også er det bærende, nemlig at skattestoppet er intakt. Og det vil sige, at den økonomiske kurs, som også den tidligere regering egentlig lagde ud, også er holdt. Det er jeg meget glad for.

Så jeg ser frem til den generelle debat, som vi får om den samlede finanslov her på mandag.

Kl. 21.05

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg er enig med finansministeren i, at hvis regeringspartierne har aftaler med andre partier, det være sig aftaler eller forlig; så er disse andre partier lige så vel som regeringspartierne forpligtet til at stemme i overensstemmelse hermed ved tredjebehandlingen af finansloven, som vi jo er i gang med.

Men jeg må sige, at jeg er noget overrasket over, at hr. Thor Pedersen som finansminister i dag lider under den vildfarelse, at der ligger et forlig om Den Sociale Pensionsfond. Det gør der faktisk ikke. Der ligger en ganske kort nøgtern aftale for finanslovaftalen for 1999, hvor en stribe partier, nemlig Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Fol-

keparti, indgår. Det er en aftale om, at der sikres – og det er korrekt citeret – en ny lovhjemmel for den årlige overførsel fra Den Sociale Pensionsfond til Socialministeriet. Der er ikke nogen forligsbindinger om aldrig at bryde det, hverken nu eller i fremtiden.

Det vil jeg så til gengæld gerne tilbyde finansministeren, og jeg vil gøre det på Socialdemokratiets vegne. Andre må tale for sig selv. Jeg vil gerne tilbyde regeringen, at der i aften her for åbent tæppe faktisk indgås den aftale, at det lovgrundlag, der ligger for Den Sociale Pensionsfond, ikke kan ændres, medmindre de partier, der måtte tilslutte sig aftalen, er enige om det. Og aftalen kan ikke opsiges før et folketingsvalg for at genere en ny regering.

Vi har haft problemer nok, diskussioner nok, hykleri nok om Den Sociale Pensionsfond. Det vil en aftale her i aften medvirke til at stoppe. Det vil være værdigt, ordentligt og parlamentarisk.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen jeg vil da egentlig gerne bekræfte, at sådan er det. Det var i virkeligheden Venstre og Det Konservative Folkeparti i den tidligere VKR-regering, der var med til at etablere ordningen med Den Sociale Pensionsfond. Sådan var det.

Det, der står i aftalen fra 1999, er så en aftale, som det også er sagt, mellem den daværende regering, Venstre, Det Konservative Folkeparti, CD og Kristeligt Folkeparti. Det er rigtigt. Og der står udtrykkeligt, at ændring af lov om Den Sociale Pensionsfond i overensstemmelse med Rigsrevisionens henstilling sikres ny lovhjemmel for den årlige overførsel fra Den Sociale Pensionsfond til Socialministeriet.

Det er fælles gods. Her er hjemmelen. Og det er selvfølgelig også meningen, at man bruger den. Sådan har det været forudsat, for jeg går ikke ud fra – og det forstår jeg at det gør man heller ikke – at fru Pia Gjellerup mener, at man så siden hen skulle sige: Det kan godt være, der er en hjemmel til det, men vi har aldrig ment, at den skulle bruges.

Ideen var jo netop dengang, at vi stemte for overførslen, og vi har stemt for bevillingerne også under den tidligere regering. Det, der blev kritiseret, var, at der ikke var lovhjemmel til det, man rent faktisk overførte, hvor man klarede det med en tekstanmærkning.